

Finansdepartementet
postmottak@fin.dep.no

Oslo, 8. mai 2017

Høringsinnspill fra Abelia NOU 2017:4 Delingsøkonomien – muligheter og utfordringer.

Abelia er NHOs landsforening for kunnskaps- og teknologibedrifter med ca. 2.050 medlemsbedrifter med over 47.000 ansatte over hele landet. Abelia har medlemmer innenfor blant annet IKT, undervisning, forskning og konsulenttjenester. For en digital versjon av dette brevet: <https://www.abelia.no/delingsokonomiutvalget/hoering>

Innledning

Abelia viser til Finansdepartementets høringsbrev av 7. februar 2017. Vi takker for muligheten til å gi innspill til NOU 2017:4. Abelia organiserer en rekke bedrifter både nye og etablerte, med utgangspunkt i digitale plattformer, mange av disse ser seg selv som del av "delingsøkonomien".

Abelia stiller seg bak synspunktene som fremkommer i høringsuttalelsen som er avgitt fra Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO). Der vi ikke kommenterer delingsøkonomiutvalgets forslag direkte, har vi ingenting å tilføye til det NHO har uttrykt.

Abelia var tidlig ute med å be om et offentlig utvalg som kunne gå inn i delingsøkonomiens muligheter og utfordringer. Vår begrunnelse var at digitale plattformer endrer verdikjeder i næringslivet, etablerer nye mønstre for samhandling mellom forbrukere og leverandører, kan påvirke arbeidsmarkedet og vil kreve endringer i skattesystemet. Vi mente og mener fortsatt at dette ikke kan overlates til ulike sektormyndigheter alene, men må sees i sammenheng. Vi ønsker å benytte anledningen til å takke Finansministeren for at hun ved flere anledninger har møtt delingsøkonomiselskapene hos Abelia og for at hun raskt tok initiativ til at regjeringen skulle sette ned et delingsøkonomiutvalg. Vi er glade for at utvalget fikk et bredt og løsningsorientert mandat.

Abelia er grunnleggende positiv til delingsøkonomien. Delingsøkonomien bidrar til å løse flere små og store samfunnsutfordringer. Bedre og enklere kobling mellom tilbud og etterspørsel, samt bedre utnyttelse av eksisterende ressurser og arbeidskraft utgjør delingsøkonomiens kjerne. Delingsøkonomien kan følgelig bidra til lavere klimautslipp, økt innovasjon og høyere produktivitet. Samfunnet bør tilrettelegge for en slik utvikling samtidig som vi må finne gode løsninger på de utfordringene nye forretningsmodeller kan føre med seg. Delingsøkonomien bør sees som del av den totale omstillingen Norge har behov for. En omstilling som må innebære økt bruk av teknologi, forbrukerdrevne og innovative forretningsmodeller, bedre ressursutnyttelse, bærekraftige løsninger og muligheter for å mobilisere personer inn i aktivitet og arbeid. Abelia ser på samfunnets håndtering og tilrettelegging av delingsøkonomien som en syretest på norsk omstillingsevne.

Hva er nytt med å dele?

Formidling av tjenester, arbeidskraft og varer er ikke nytt, like lite som deling av overskuddsressurser er nytt. Det er heller ikke nytt at dette skjer på digitale plattformer. Det nye ligger først og fremst i

kombinasjonen av kraftige smarttelefoner med stor utbredelse og tilgang på mobilt internett. Nettverk av selskaper og enkeltpersoner kobles dermed sammen på plattformer i samtid og ressurser kan deles langt mer effektivt enn tidligere.

Bruken av ordet "deling" i delingsøkonomien er ikke til hinder for at det kan foregå en økonomisk transaksjon. Deling referer både til deling av informasjonen om ressursene og til at flere bruker samme ressurs, f.eks. kostbare kapitalvarer som ellers ikke ville blitt utnyttet eller utnyttet i mindre grad.

Slike nye, effektive forretningsmodeller kan redusere behovet for kapital og senke prisene til sluttbrukerne. Plattformene sørger for mer og bedre informasjon om tjenester og produkter, kjøper og selger, tjenesteleverandør og mottaker. Dette kan gi en riktigere prising av tjenestene, som igjen kan føre til flere transaksjoner. Det kan også føre til at flere kjøper en tjeneste de ikke ellers ville ha kjøpt, fordi det blir mye enklere å finne en leverandør. Felles for transaksjonene er at eierrettigheter ikke overdras. Delingsøkonomiutvalget har tatt hensyn til disse forholdene i sin definisjon av delingsøkonomi og det er denne definisjonen Abelia legger til grunn i dette høringsinnspillet.

Fremme – ikke hemme.

Vårt utgangspunkt er at det i den videre behandlingen av utvalgets forslag er viktig at eksisterende regler ikke blir stående som et vern for noen aktører og som etableringsbarrierer for andre.

Det bør derfor være en målsetting å lempe på og forenkle eksisterende regulering der det er mulig. Vi må unngå at fremveksten av delingsøkonomien bidrar til å regulere oss inn i en situasjon som skaper problemer for fleksibiliteten i norsk økonomi – særlig ikke *før* eventuelle problemer oppstår. Det er avgjørende å fremme – ikke hemme – krefter som tar initiativ til verdiskapning og nødvendig omstilling, samtidig som vi selvfølgelig må følge med utviklingen og verne om grunnverdiene i velferdsstaten og i trepartssamarbeidet. Myndighetenes oppgave i det videre arbeidet med delingsøkonomiutvalgets forslag bør være å balansere ulike hensyn og skape et rammeverk der gamle og nye forretningsmodeller eksisterer side om side.

Norsk næringsliv

Det er viktig for oss å understreke at det store flertallet av delingsøkonomiselskapene i Norge er nyetablerte norske selskaper. Mange av disse selskapene er medlemmer i Abelia og har dermed tatt en aktiv rolle i det organiserte arbeidslivet. Selskapene har svært ulik aktivitet og kan sees på som deler av en rekke forskjellige bransjer. Enkeltvis og i sum bidrar de til modernisering av næringslivet.

Mange av bedriftene utfordrer det bestående. I en tid der alle ønsker innovasjon, må vi som samfunn ikke bare tåle, men ønske velkommen alle som utvikler næringsliv på nye måter.

Abelias forslag til tiltak og mange av NHOs innspill til delingsøkonomiutvalget er utformet i nært samarbeid med delingsøkonomiselskapene selv. Blant våre medlemmer finner vi for eksempel WeClean som vil hindre svart arbeid i renholdsbransjen, Yelpi som har som målsetting å mobilisere flere inn i arbeidslivet ved å gjøre det trygt og hvitt å handle/levere småtjenester, Leieting som gjør det enklere å leie ting man ikke trenger å eie, Nabobil som sikrer bedre ressursutnyttelse av bilparken,

og KeyButler (tidligere Lotel) som gjør det lettere å leie ut leiligheten og hytta for å utnytte boareal som ellers står tomt.

I følge beregningen Vista Analyse har gjort for delingsøkonomiutvalget omsatte delingsøkonomiselskapene for mellom 440 og 570 millioner kroner i 2015. Potensialet er vurdert til å ligge på 57 milliarder kroner i 2025, noe som vil tilsvare en årlig vekst på 60 prosent. Tallene forteller at det finnes et stort potensial for nye virksomheter og arbeidsplasser i delingsøkonomien.

Digitale plattformer har potensial langt utover det som drøftes i delingsøkonomiutvalget. Både innen business-to-business (BTB) og for offentlig sektor er mulighetene store. Abelia ønsker å påpeke at bedre ressursutnyttelse, lavere transaksjonskostnader og bedre miljø er ønskede samfunnsøkonomiske gevinster også på disse områdene og at det er viktig at norske myndigheter også legger til rette for og griper disse mulighetene.

Abelias innspill til utvalgets konkrete forslag

Abelias videre innspill til de konkrete forslagene fra utvalget må sees i sammenheng med høringsuttalelsene fra NHO. Der annet ikke er angitt har Abelia ingen kommentarer til NHOs synspunkter på utvalgets konkrete forslag. Vi ønsker her å belyse problemstillinger vi mener er særskilt viktige for våre medlemmer innen delingsøkonomien.

Arbeidsliv

I det offentlige ordskiftet framholder delingsøkonomiens skeptikere til tider påstander om at delingsøkonomiselskapene bidrar til kreativ selskapsorganisering, sosial dumping, arbeidslivskriminalitet og underbetalte jobber. Abelia har vanskelig for å se at det finnes belegg for slike påstander.

Delingsøkonomiaktørene i Norge er som tidligere nevnt primært norske selskaper som ønsker å ta del i det seriøse arbeidslivet. Skattedirektør Hans Christian Holte har ved flere anledninger framholdt at det ikke finnes grunnlag for å si at f.eks. svart arbeid er mer framtrødende blant delingsøkonomiaktørene enn i andre deler av økonomien.¹ Holte har tvert imot påpekt at delingsøkonomiens inntog kan ha motsatt effekt da bedriftene er heldigitale, noe som gjør transaksjoner sporbare og øker mulighetene for skatterapportering. Abelia har forståelse for at delingsøkonomiselskapene gir utrykk for en viss frustrasjon over å bli mistenkeliggjort for å drive "ulovlig". Det må være rom både for ulike forretningsmodeller og for ulike tilknytningsformer til arbeidslivet uten at det skal være grunnlag for mistenkeliggjøring av aktørenes motiver og seriøsitet. For Abelia vil fast ansettelse være hovedregel i arbeidslivet, men vi mener det også må være plass til dem som velger å bidra uten eller i tillegg til et fast ansettelsesforhold.

I Norge står en stor andel av arbeidsstyrken utenfor arbeidslivet, det gjelder også i økende grad ungdom.² Samtidig utgjør offentlige utgifter nå mer enn 50 prosent av BNP. Abelia mener deltakelse i delingsøkonomien kan være en vei inn i arbeidslivet for personer som for eksempel trenger arbeidstrening og/eller erfaring. For andre kan det være en løsning å arbeide de dagene en selv føler seg frisk nok. Fleksibiliteten og den lave inngangsterskelen ved delingsøkonomien kan gi muligheter

¹ <http://www.vg.no/nyheter/innenriks/skatt/skattedirektoeren-er-uber-optimist/a/23593668/>

² <https://www.ssb.no/arbeid-og-lonn/statistikker/aku>

for at personer som står utenfor arbeidslivet med enkle grep kan få en fot innenfor, samtidig som det kommer både forbrukere og tilbydere til gode. En spørreundersøkelse blant dem som kjører for Uber i Frankrike, viste at 25 prosent var uten arbeid før kjøringen, 43 prosent av dem hadde vært vedvarende arbeidsledige i mer enn et år. Mer enn halvparten av de som kjørte kommer fra de mest fattige områdene i Paris.

Vår medlemsbedrift Yelpi er et godt eksempel på hvordan delingsøkonomien kan bidra til å senke terskelen for aktivisering og deltakelse i arbeidslivet. Yelpi formidler små oppgaver og jobber mellom privatpersoner. Tilbyderne av tjenester kan selv styre hvor mye og når de ønsker å jobbe, i samarbeid med oppdragsgiver (som her er den private kjøper). Yelpi håndterer betalingen for tjenestene og bistår med rapportering til myndighetene. En slik fleksibilitet kan gi store muligheter for de som av ulike årsaker står utenfor det ordinære arbeidslivet. Yelps erfaring er at dette hjelper folk med motivasjon og læring i deres vei inn i arbeidslivet.

Abelia er forundret over at for eksempel NAV ikke i større grad utforsker, benytter seg av eller samarbeider med bedrifter som bruker nye forretningsmodeller. Vi er f.eks. kjent med at Yelpi har bedt om et møte med representanter for ledelsen i NAV uten å lykkes.

Abelia hovedsyn når det gjelder arbeidsliv er:

- At arbeidstakerbegrepet i arbeidsmiljøloven må beholde dagens utforming. Dagens regelverk er fleksibelt og skiller tydelig mellom arbeidstakere og selvstendig oppdragstakere.
- At det bør utredes nærmere om sysselsatte i og utenfor arbeidstakerforhold skal gis likere rettigheter etter folketrygden, forutsatt at det er samsvar mellom de ulike gruppernes innbetalinger til fellesskapet.
- At hensynet til fri konkurranse bør veie tungt, og at det per i dag ikke er nødvendig med regler som åpner for inngåelse av kollektive avtaler for frilansere og selvstendig næringsdrivende.

Abelia støtter på den bakgrunn utvalgets flertallsforslag om at:

- Delingsøkonomiens inntog i arbeidslivet ikke gir grunnlag for å endre på arbeidstakerbegrepet i arbeidsmiljøloven. Dagens definisjon gir nødvendig rom for fleksibilitet.
- Det bør ikke innføres en ny kategori "arbeidstakere" som er tilknyttet særskilte regelverk. Det bør ikke etableres et rammeverk for arbeidstid for tjenestetilbydere i delingsøkonomien.

- Det er ikke behov for endringer i HMS-regelverket. Det er i denne sammenheng av særlig betydning at formidlingsleddet (plattformene) mangler reell påvirkningsmulighet når det gjelder tilbydernes arbeidsmiljø.

Trygderettigheter og pensjon

Delingsøkonomiutvalget viser til at ordningen med skattefavorisert pensjonssparing for selvstendig næringsdrivende er blitt utredet flere ganger tidligere deriblant av Banklovkommisjonen, og nå er til behandling i Finansdepartementet. Utvalget har derfor ikke gått nærmere inn i disse spørsmålene.

Abelia mener at det er unødvendig å utrede disse spørsmålene enda en gang slik mindretallet går inn for.

Det er grunn til å anta at delingsøkonomien kan bidra til at det blir flere med en alternativ tilknytning til arbeidslivet i Norge, selv om tendensen i utviklingen til nå slik utvalget påpeker, er svært beskjeden. Arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og frilansere har en del av de samme rettighetene. Det gjelder imidlertid ikke ytelser som sykepenger og dagpenger, og særytelser ved yrkesskade og yrkessykdom. Utvalget påpeker at eventuelle endringer i trygdeutbetalinger må ta hensyn til gruppenes i dag ulike innbetalinger til fellesskapet. Flertallet i utvalget påpeker at selvstendig næringsdrivende i dag ikke har dårligere rettigheter i folketrygden enn det innbetalingene i form av trygdeavgift og skatt fra denne gruppen gir grunnlag for, og at eventuelle endringer i rettigheter bør følges av endrede plikter til innbetaling i folketrygden. Utvalget viser her blant annet til en rapport fra Probas gjort for Arbeids- og sosialdepartementet der innbetalinger og ytelser er vurdert. Utvalget påpeker også at det er viktig å se på helheten i skatte- og avgiftsbelastningen for selvstendig næringsdrivende og drøfter blant annet om det er ønskelig å øke skattebyrden ytterligere eller pålegge gruppen obligatoriske forsikringsordninger, tiltak som igjen kan påvirke den enkeltes mulighet til å investere i egen bedrift.

Problemstillingene rundt sosiale rettigheter for selvstendig næringsdrivende er ikke nye eller særskilte for delingsøkonomien. Abelia ser at delingsøkonomien kan aktualisere enkelte av problemstillingene. Det er i denne sammenheng viktig å påpeke at gruppen selvstendig næringsdrivende og frilansere er en meget sammensatt gruppe. En undersøkelse gjennomført av Menon på oppdrag fra NHO³ viser at bare omlag halvparten av de selvstendig næringsdrivende har næringsinntekt som sin hovedinntekt. Noen driver som selvstendige kun i en del av sin karriere og vil dermed ha rettigheter opptjent fra arbeidsgiverforhold, mer enn halvparten driver som selvstendige næringsdrivende på deltid. Selvstendig næringsdrivende er overrepresentert i to grupper: de med ekstra høy inntekt og de med lav. Det er med andre ord ikke gitt at denne heterogene gruppen selvstendig næringsdrivende bør behandles likt.

Det er i seg selv positivt at flere ønsker å drive næringsvirksomhet og ordningene for selvstendig næringsdrivende bør ikke være slik at den enkelte mister motivasjonen til å skape flere arbeidsplasser. Samtidig må den enkelte også kunne beholde noe av ønsket om større frihet blant annet til å bygge og

³ Tallene er hentet fra Menonpublikasjon nr. 14

investere i egen bedrift, som kanskje var avgjørende for å velge å bli selvstendig næringsdrivende i utgangspunktet.

Det er gode argumenter for å utrede forskjellen i trygderettighetene mellom arbeidstakere og selvstendig næringsdrivende av mange årsaker, inklusiv delingsøkonomiens inntog i arbeidslivet. Spørsmålet er slik Menon-rapporten viser komplisert fordi gruppen er svært sammensatt. Det er derfor grunn til å utforme eventuelle nye regler med utgangspunkt i gruppens heterogene karakter. Reglene bør i tilfelle både ivareta dem i gruppene som har behov for det, samtidig som de ikke begrenser handlefriheten og valgmulighetene for de øvrige. En vurdering av regelverket bør ha som mål å forenkle dagens reguleringer slik at det blir lettere å bevege seg mellom eller befinne seg samtidig i flere av de forskjellige kategoriene av tilknytning til arbeidslivet. Et eksempel på tiltak kan være å øke trygdeavgiften for selvstendig næringsdrivende, et annet kan være at organisasjoner som organiserer selvstendig næringsdrivende kan samarbeide med forsikringsselskapene for å framforhandle bedre og mer tilpassede forsikringsordninger for de forskjellige gruppene.

Lønnsdannelse

Abelia ser likhet med NHO at de nye forretningsmodellene kan medføre en form for konkurranse som gir uønsket lavt inntektsnivå for enkelte deltakere i delingsøkonomien. Flertallet i utvalget har tatt til orde for å gi mulighet til å fremforhandle kollektive avtaler med plattformdriver der tilbyderne ikke selv definerer pris på delingsøkonomiplattformene.

Abelia ønsker en bredere gjennomgang av hvilke løsninger som best kan løse utfordringene for disse gruppene, samtidig som hensynet til konkurranse ivaretas og støtter dermed mindretallet.

Skatt

Utgangspunktet for utvalgets skattevurderinger er at like aktiviteter og inntekter bør skattlegges likt og at det vil være uheldig å etablere særregler som er ment å fange opp delingsøkonomien spesielt. Det er, slik vi ser det, et fornuftig utgangspunkt.

For Abelias medlemmer innen delingsøkonomien har det aldri vært tvil om hvilken reguleringsendring det haster mest å få på plass: Skatt. Det finnes i dag ingen klar hjemmel for å pålegge delings- eller formidlingsselskaper løpende rapportering om tilbyderne og deres inntekter. Selskapene har i lang tid gitt uttrykk for at et slikt pålegg er ønskelig, da det vil fjerne unødvendig forvirring rundt skatteinnbetaling for plattformens aktører. Dessuten har selskapene et klart ønske om å bidra til fellesskapet og gjøre til skamme påstander om at delingsøkonomiens forretningsmodell er spesielt egnet for dem som ønsker å drive svart arbeid. Abelia støtter derfor utvalgets forslag om at det innføres opplysningsplikt for den som formidler utleie eller betalte tjenester over digitale plattformer. En slik innrapportering vil ikke bare skape økt transparens og fungere som et godt verktøy for skatteetaten, men det vil også representere en forenkling for brukerne av delingsøkonomitjenester. Etter at det er etablert en rapporteringsløsning for inntekter, kan det være aktuelt å vurdere en videreutvikling til en mer automatisk skattebehandling. Dette er i så måte et godt eksempel på hvordan vi kan regulere for å fremme utviklingen.

Fortsatt tett og aktiv dialog mellom aktørene og Skatteetaten er nødvendig for å utvikle de mest hensiktsmessige løsningene. Abelia er enig med utvalget i at de digitale løsningene må være åpne for alle aktuelle brukere.

Abelia ser at det kan ta noe tid for en slik innrapporteringsordning er på plass. Det er imidlertid viktig at selskapene gis føringer på dette området så raskt som mulig, slik at de får tid til å omstille seg og tidlig får beskjed om hvilke data det er relevant å samle inn.

Abelia mener det er viktig å unngå at skatt blir en innovasjonshemmende faktor. Det bør tilstrebes en lavest mulig terskel for skattebetaling og innrapportering. Norge har ett av verdens mest digitaliserte skattesystemer, og det åpner for å tenke nytt hva gjelder rapportering og beskatning. Abelia mener hendelsesbasert beskatning er en mulighet som bør utredes i det videre arbeidet med oppfølging av utvalgets forslag. Slik beskatning vil innebære at delingsøkonomiselskapene (og gjerne andre) kan trekke/innbetale skatt fortløpende per transaksjon, noe som ville senke terskelen både for skattehåndtering og samtidig for bruk av tjenestene.

Abelia støtter ikke et forslag om skatt på kortidsutleie av egen bolig slik et flertall i utvalget foreslår. Forslaget innebærer at kortidsutleie vil bli beskattet som kapitalinntekt. Abelia mener slike endringer må vurderes helhetlig og ikke etableres som særregler for delingsøkonomien. Abelia tror forslaget vil kunne føre til at administrative kostnader øker og at det skapes nytt, unødvendig byråkrati.

Merverdiavgift

Abelia støtter utvalgets vurderinger av merverdiavgift, men mener en drøfting av mulighetene for å fjerne minimumsgrensen er verdt å vurdere.

Fordelen med mulig registrering fra oppstart, er at registreringen kunne knyttes til en dokumentert egenvurdering av virksomhetsbegrepet fra den som starter virksomheten. Dette vil forutsigbarhet og forenkling både for de næringsdrivende og skatteetaten. En annen fordel ved MVA-registrering fra oppstart, er at ordningen med forhåndsregistrering i MVA-registeret kan oppheves. Denne ordningen fungerer ikke tilfredsstillende i dag.

Om drosjemarkedet

Alle aktører må kunne forvente konkurranse på like vilkår. Abelia mener det for drosjemarkedet innebærer en betydelig deregulering av eksisterende regulering for de tradisjonelle aktørene.

Abelia støtter samtlige av utvalgets flertallsforslag til endringer innen transportområdet. Endringene tar utgangspunkt i at behovsprøvingen i drosjemarkedet skaper for høye etableringsbarrierer og at manglende konkurranse gir høyere priser og lavere kvalitet på tilbudet.

Det er også verd å merke seg at ESAs grunngitte uttalelse av 25. mars 2016 klart slår fast at behovsprøvingen strider mot EØS-avtalen. ESAs vurdering er at behovsprøving av løyver i tettbygde strøk ikke kan begrunnes med å være i allmennhetens interesser, og at økonomiske argumenter alene ikke er tilstrekkelige argumenter for å bevare ordningen. I forlengelsen av dette peker ESA på at en behovsprøving kan være nødvendig for å garantere et tilfredsstillende tilbud i distriktene.

Det er Abelias vurdering av at dersom utvalgets forslag gjennomføres vil disse anbefalingene tilfredsstille ESAs krav, samt at det vil bidra til å skape et bedre transporttilbud. Abelia mener i utgangspunktet, at en liberalisering bør skje så raskt som mulig. Men for å imøtekomme ESAs uttalelse på kort sikt og samtidig sikre et bedre beslutningsgrunnlag for en revurdering av lovverket, kan det være hensiktsmessig å innføre en geografisk begrenset overgangsordning. En overgangsordning, som begynner med å åpne markedet i noen begrensede områder, kan være en måte å sikre at det er et fullgodt transporttilbud i hele landet. Det er av avgjørende betydning at man i en slik overgang fra første stund åpner markedet fullstendig, uten å legge ytterligere krav til utøvelsen av persontransport, i det geografiske området man velger slik at man dermed kan analysere og forstå effekten av et minst mulig påvirket marked. Dette vil være verdifull innsikt for dereguleringer i resterende geografiske områder. Formålet med en slik overgangsordning vil være: (1) Å imøtekomme ESAs krav med en beskrivelse av nytt regelverk og en tilhørende prosess for implementering. (2) Å samle erfaringer og data som kan brukes til vurdering av dereguleringens effekt, og forventede effekt, på ytterligere geografiske områder. Disse erfaringene vil være særlig viktige i håndteringen av forskjeller mellom by og land. Og (3) å gi det eksisterende transporttilbudet i mindre befolkede områder mulighet til å omstille seg gjennom en trinnvis geografisk implementering av nytt regelverk. Abelia oppfatter ESAs uttalelse som prinsipiell, der forhold knyttet til konkurranse, fri etableringsrett og markedssvikt står sentralt. Det er derfor viktig at behovsprøvingen oppheves, og i tillegg at regelverk ikke endres på en slik måte at etableringshindringene de facto innbakes i andre krav eller regler.

Abelia vil avslutte med igjen å takke for muligheten til å komme med innspill. Ta gjerne kontakt ved behov for avklaringer eller videre innspill. Vi ønsker departementet lykke til med arbeidet, og ser frem til videre dialog.

Med vennlig hilsen,

Håkon Haugli
Administrerende direktør i Abelia